

Forfatter: Basse, Margrethe Eriksdatter

Titel: BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Basse, Margrethe Eriksdatter (1589-11-25)

Citation: Basse, Margrethe Eriksdatter: "BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Basse, Margrethe Eriksdatter (1589-11-25)", i *Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle*, NIELSEN & LYDICHE, s. 409. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000716703-000-shoot-L0007167030000230.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stensgaard 25. November 1589.

Margrete Basse til Birgitte Bølle.

Om sin og Hans's Sygdom; hun beder Birgitte komme til Stensgaard 14 Dage eller 3 Uger efter Jul, ved hvilken Tid hun venter at blive forløft.

Myn ganske vellvelyg hellssen eder nu oc alty forsend med vor hiere. Myn hiertte allerkiereeste moder, den evyge here oc gvd daa vere stese oc alty hoss eder med syn helyg ans naade oc opeholde oc spare oc bevare eder lenne oc vell med megen lanvarendes sondhed, lycke oc velfar, dett vyll ieg saa ttrolygen ønske oc begere aff gvd for eder som for meg sell, oc gvd allermettteste daa lade eder lenne leffve oc lyde vell oc lade oss icke saffne eder for ssyn kere søns naffn skyll. Myn hiertte allerkiereeste moder, ieg ttaker eder saa ganske s. 410høelyge oc gierne for alltt god opføssell oc megett ære og gode, som y meg aff barndom oc nu oc altyd bevysser meg, hvyllckett gvd allermettteste eder dett alltsamen belønne, oc vy alle vore dage vyll fyndes aff vores formve ganske godvelyg ttyll att forskylt oc att gøre alltt dett, vy ved vdy nogen maade ved (!) att gøre, der y kan haffve gott aff eller vere ttyentt med, saa holddelygen oc gierne, som y kunne fød oss sell ttyll verden, dett skall gvd vere vortt vyndesbyr ttyll, som vy oc kiendis eder plyttyg att vere. Myn hiertte kiere moder, saa kan ieg icke fvll skryffve eder ttyll, saa rett fast som meg aff alltt mett hiertte lenges efftter att vyllde ttalle med eder oc att vyllde vyde, hor eder lyder, gvd aller mettteste onde meg, enar dett er han[s] gode velle, att fynde eder glalad(!) oc hiellbrede for ssyn kiere søns naffn skyll. Oc y vyst maa ttro, att hade gvd icke latt meg sydom saa hortt paa y dette aar, som han har, som megett gott folck ved, daa skolle ieg vesselygen verett offver hos eder lenne syden, men nu kan ieg icke fvll skryffve eder ttyll, saa saare hartt som baade Hans ¹ oc ieg har lygett syg y denne somer, saa att ygen(!) hade ttrott oss ttyll lyffvett, oc alltt vor rede var(!) gortt ttyll døden, oc ieg icke ennu har forvondett same sydom, gvd vere loffvett oc ttackett, der oss saa naadelygen oc vell halp ttyll hellbrede ygen, dog er ieg ennu megett svag, gvd hielpe meg, nar dett er hans gode velle. Myn hiertte allerkiereeste moder, gyffver ieg eder venlygen ttyll kiende, att gvd allermettteste har nu atter saa gyortt myn vellkor, att ieg reder ttyll barsell, oc ved ieg meg dag ynttyll en fyortten dage eller ttre ver efftter yvll, oc er dett som gvd den allerlenste dag, der ieg ved meg, oc er derfor baade Hansses oc myn venlyge bøn ttyll eder, att y vyllde vell gøre som s. 411vores gode moder, oc ttro er ttyll eder, oc vmage eder offuer ttyll oss paa saame ttyd oc verett hos meg paa den ttyd, som gvd allermettteste vyll forløsse meg, gvd allermettteste skall vydet, att y skall vere oss hierttelygen vell kome, ehov vy ellers kan fare med eder oc vere vos en stor gllede, att vy kan faa eder en gon y vortt hvz, oc gyd ved, att y gør oss en stor tteneste dermed, att y paa den ttyd vyll vere hos oss, ehov vy y nogen maade dett hos eder kan forskyltett aff vor formve, skall y fynde oss for eders hvile børn derttyll, som y (!) eder plyttyg er. Och skolie ieg lenne syden skryffvett eder ttyll herom, men som gvd dett icke har verett latt aff nogen ond velle, men som gvd dene store sott oc sydom har ttaget oss dett aff, dett ved nu gvd, oc ieg icke kan fvll skryffve eder ttyll, saa rettelygen ontt som ieg har fott y en aff myne fyndre paa myn høgre han, saa ieg har gaaett lam y den y ett gott son (!) ¹, ellers skvile y lenne syden faett myn skryffvellsse, oc ieg har verett saa yllde ttyll pas, att hverkien Hans eller ieg har verett nogen sted aff vortt hvs, syden vy var i Køvenhaffn ttyll heredag ², gvd allermettteste daa vere vores hiellp, nar dett er hans godommelyge velle. Myn hiertte allerkiereeste moder, beder ieg eder paa dett allervenlyste, att y vyllde gøre som myn gode moder, oc ttro er ttyll eder, oc skryffvett meg ett gott svar ttyll med Hans, horefftter ieg motte rette meg, om ieg motte forhobes den gllede, att y vyllde vere hos meg paa same ttyd, nar gvd vyllde forløsse meg. Myn hiertte allerkiereeste moder, beder ieg eder oc paa dett allervenlyste, att y oc vyllde skryffve meg ttyll med Hans, hor eder lyder oc y er ttyll pas, s. 412oc hor dett nu er med eders ben. Gvd for ssyn allerkiereeste søns skyll onde oss den gllede, att vy altyd maa høre oc spørre, att y maa lyde vell oc vere vell ttyll pas, daa skall gvd vydet, att dett skall vere oss saa kertt en ttenende att høre, som den moder kan lyde vell, oss har fød ttyll verden, oc gvd allermettteste han bevare eder lene oc vell for ssyn kere søns skyll oc lade oss aldry saffne eder for ssyn kere søns naffn skyll, dett vyll vy ønske aff gvd aff alltt vortt hiertte, oc ved y nogen dell, der entten Hans eller ieg kan ttenene eder vdy, her som vy er, daa beder ieg eder for gvd skyll, att y vyll lade oss dett vyde, daa skall vy dett saa holddelygen oc gierne gøre, som y-konne fød oss sell ttyll verden, som vy kendes eder plyttyg att vere. Hiertte allerkiereeste moder, beder ieg eder paa dett allervenlyste, att y vylle nu gøre hervdy, som myn gode ttro er ttyll eder, oc skryffve meg nu ett gott svar ttyll herpaa, oc vyll ieg nu icke lenner vmage eder med denne myn ryne skryffvellsse, men y skall alle myne dage fynde meg for eders holle, ttro datter ttyll att gøre aff myn formve alltt den dell, der ieg ved att gøre, y kan haffve ære, tteneste oc gott aff, som ieg eder plyttyg att vere, oc y ygen (!) ttvyll hellder skall haffve derpaa, oc vyll ieg hermed nu oc altyd med sell oc lyff oc alltt, eder kiertt er, haffve eder gvd allermettteste beffalendes. Lader Hans oc ieg hiellsse eder med mane m gode netter, oc lader eders lulle hosbon ¹ sye eder saa mane m m m gode nette oc ønsker eder meg god lycke, hellbrede oc velfartt bode ttyll sell oc lyff. Ex Stensgaard med hast santte Karne dag dag(!) ano dominj 1589.

Margrytte Basse.